

31.042/II/PF

Betreft: klacht tegen de Vlaamse Milieumaatschappij.

Ter zitting van 1 juli 1999 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht van een Franstalige, de heer [...], [...] te Brussel, die van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) een Nederlandstalig heffingsbiljet heeft ontvangen m.b.t. de heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren. Zulks, in verband met zijn tweede verblijfplaats, [...] te Wemmel.

Volgens de klager is zijn taalaanhorigheid bekend aangezien het bewuste document hem tot dusver steeds in het Frans werd toegestuurd.

*
* *

Ingevolge onze vraag om inlichtingen heeft uw geachte voorganger ons het volgende meegedeeld.

"Aan betrokkene werd bij besluit van 24 februari 1999 meegedeeld dat hij, gelet op zijn domiciliëring te Brussel, geen recht heeft op een Franstalig heffingsbiljet. Het feit dat hij voordien wel een Franstalig heffingsbiljet ontving, gedomicilieerd zijnde in Brussel, steunde op een praktijk van de Vlaamse Milieumaatschappij uit het verleden doch waarop wij zijn teruggekomen teneinde de taalwetgeving correct toe te passen, hetgeen dan ook is gebeurd."

*
* *

Betaalbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Met toepassing van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, is m.b.t. de gemeenten met een speciale regeling, op de diensten zoals de Dienst

Kijk- en Luistergeld te Aalst, waarvan de werkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, de taalregeling van toepassing die door de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Volgens artikel 25, § 1, van de SWT gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten voor hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Dat artikel voorziet in faciliteiten enkel voor de Franstalige inwoners van de randgemeenten en niet voor de inwoners van gemeenten uit een ander taalgebied.

Aangezien de klager in een gemeente van Brussel-Hoofdstad woont, kan hij geen beroep doen op de faciliteiten die bestemd zijn voor de inwoners van Wemmel – ook niet wanneer hij aldaar een tweede verblijfplaats heeft.

De VCT acht, met drie stemmen van de Nederlandse afdeling en met vier stemmen en één stem tegen van de Franse afdeling, de klacht ontvankelijk maar niet gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de en minister van Binnenlandse Zaken, aan de adjunct-gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant en aan de klager.